

mellem navnemyndighederne, således at det sikres, at de vanskeligere sager fortsat behandles i statsamterne, og de mere enkle sager behandles af ministerialbogsføreren (personregisterføreren). Det bør derfor efter udvalgets opfattelse være muligt administrativt at flytte typer af sager fra statsamterne til ministerialbogsførerne (personregisterførerne) og omvendt, hvis det i praksis viser sig hensigtsmæssigt.

Særligt med hensyn til spørgsmålet om, hvilken myndighed der bør behandle sager efter lovudkastets § 7 om navngivning med navne, der har tradition i andre kulturer end den danske, kunne det efter udvalgets opfattelse overvejes, om det er hensigtsmæssigt løbende at lave en oversigt over en række kendte navne, der har tradition i en kultur, der tillader bestemte tilføjelser, der viser et slægtskab. Tilsvarende kunne det overvejes at udarbejde en liste over en række kendte navne, der har tradition i en kultur, som ikke skelner mellem for- og efternavn. Hvis et navn optræder på en sådan liste, vil det være ubetænkeligt at lade ministerialbogsføreren (personregisterføreren) træffe afgørelse herom. En sådan liste på mere end 6.300 navne er i Norge udarbejdet af amanuensis Ivar Utne fra Universitetet i Bergen til brug for de norske myndigheders administration af de tilsvarende bestemmelser i den norske navnelovgivning. Efter udvalgets opfattelse vil det være ubetænkeligt at anvende denne liste, selv om den er udfærdiget til brug i Norge.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 203 ff.

5.2.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggander er enig med Navnelovsudvalget i, at der er behov for en revision af den gældende kompetencefordeling mellem ministerialbogsføreren og statsamtet i navnesager.

Der er herved navnlig lagt vægt på, at det i en række sager ved opslag i CPR og ministerialbogen vil være muligt at afslutte navnesagen uden nærmere undersøgelser eller skønmæssige vurderinger. Sådanne sager kan derfor efter Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders opfattelse uden betænkeligheder behandles af ministerialbogsføreren. Herved sikres det, at flest mulige sager behandles lokalt, hvilket efter ministeriets opfattelse er i borgerens klare interesse.

Efter Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders opfattelse må det på den anden side fastholdes, at ministerialbogsføreren kompetence skal være forbeholdt sager, der ikke giver anledning til en om-

fattende sagsbehandling eller væsentlige skønmæssige afgørelser.

Foreningen af Statsamtmand og Foreningen af Statsamtsjurister har i foreningernes høringssvar over betænkningen anført, at foreningerne er af den opfattelse, at navnesagerne i videre omfang end foreslået i Navnelovsudvalgets lovudkasts § 16 bør henlægges til statsamterne, idet en væsentlig del af de sager, som efter udvalgets lovudkast foreslås behandlet af ministerialbogsførerne, kræver en omfattende sagsbehandling, kan rumme væsentlige forvaltningsretlige problemstillinger og en skønmæssig vurdering, som bedst varetages i et juridisk/administrativt miljø. Foreningen af Statsamtsjurister peger som eksempel på sager vedrørende plejeforhold og samlivsforhold.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggander er ikke enig med de nævnte foreninger i, at en væsentlig del af de sager, der efter betænkningens lovudkast foreslås behandlet af ministerialbogsføreren, kræver en omfattende sagsbehandling og kan rumme væsentlige skønmæssige vurderinger. For så vidt angår de af Foreningen af Statsamtsjurister nævnte sager, hvori det skal vurderes, om der foreligger et plejeforhold, finder ministeriet ikke, at dette vil kræve en omfattende sagsbehandling eller skønmæssig vurdering, idet plejeforholdet bør godtgøres ved fremlæggelse af plejetilladelse eller erklæring fra den pågældende kommune om, at der har bestået et plejeforhold. For så vidt angår de sager, hvor det skal vurderes, om der foreligger et fast samlivsforhold, finder ministeriet heller ikke her, at denne vurdering vil kræve en omfattende sagsbehandling eller en væsentlig skønmæssig vurdering, som ikke kan foretages af ministerialbogsføreren. Dette skyldes, at dokumentation for et fast samlivsforhold kan fremlægges i form af en erklæring om, at de samlevende lever i et ægteskabslignende forhold og ved fremlæggelse af udskrifter fra CPR, hvoraf fremgår, at de samlevende har haft fælles bopæl i mindst 2 år, eller ved at det eventuelt via CPR konstateres, at de pågældende har et fælles barn, og at dette barn enten allerede bærer det ønskede mellem- eller efternavn, eller der forinden eller samtidig indgives ansøgning om, at det fælles barn også skal have navnet som mellem- eller efternavn.

Det er således Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders opfattelse, at de sager, som må antages at kunne kræve en omfattende sagsbehandling og skønmæssige vurderinger, efter udvalgets lovudkast er placeret i statsamtet, hvorfor ministeriet er enig i udvalgets forslag.

Sager efter høringsreglen i § 23, vil dog – som anført af Frederiksborg Kommune i kommunens hø-